

“ thôi thế là hiểu rồi nhá Thuý , người ta có người thương rồi , mà đừng mộng tưởng gì về cái tình yêu sét đánh gì đó nữa nhá , không phải cứ đẹp trai , giàu có là ngon ăn đâu “

Cô trở về nhà nằm úp mặt xuống giường , không ăn uống , không muốn làm bất kỳ việc gì cả .. không phải vì cô muốn tự hành xác mình mà đơn giản ngay lúc này cô cần một giấc ngủ , cần một chút bình yên và quan trọng cô cần một liều thuốc quên đi tất cả để làm lại từ đầu ..cô cố dặn lòng mình ngày mai nhất định sẽ khác....

Chiều tối hôm đó , Vân mệt mỏi trở về phòng với tình trạng say sập mặt , vào bếp tìm một thứ đồ ăn nào đó để lót dạ ..từ sáng đến giờ cô chưa được ăn gì cả ngoài những chai bia được uống đến no..

- Thuý ..sao mà lại nằm đây , tao tưởng đâu mà đi chơi với lão Minh.
- em ngủ từ trưa đến giờ luôn á .

- thế lão Minh đâu?
- em chả biết ☹hết đâu rồi ấy ..không chừng giờ này đang ☹hết dưới chân người ta ..
- mà tào lao ..lão ấy không ăn tạp như mà nghĩ đâu .
- thì mắt em chứng kiến mà .

Vân nheo mắt :

- mà đang ghen đấy à ?
 - em làm gì có quyền ghen ở đây ..có là gì đâu mà ghen .
- Vân đập mạnh vào vai Thuý ..
- tốt ..con này nghĩ thế mà tốt ..mày nhớ cứ phải giữ cái tư tưởng đó cho chị .. chỉ cần móc tiền từ túi bọn Họ là đủ ..
- Thuý nhớ đến người phụ nữ cô gặp khi sáng , cô thở dài ..
- dòng đời đã xô đẩy em đến mức này , đã không làm thì thôi nhưng đã làm thì phải tới bến ..em sẽ trở thành người sáng giá của quán , nhưng sẽ không bao giờ động đến đàn ông có vợ ..

Vân phì cười ..

- bớt bớt lại đi bà nội , bà làm như bà chuẩn bị được sắc phong làm hoa hậu không á ..
- chị có biết sau một ngày vật lộn với cái giường này , em đã được thả lỏng tư tưởng rất nhiều không ?
- biết rồi , biết rồi ..nhìn mặt mũi mày là tao cũng biết mày thuộc dạng cũng thông minh đấy , chẳng qua mấy ngày trước là mày chưa được khai hoang nên ngu ngu tí thôi..

Tại biệt thự nhà Họ Huỳnh ..

Một bà Cụ ngoài tám mươi tuổi , mái tóc đã bạc phơ vì buồn chải với thời gian , khuôn mặt

đầy đặn , đẹp lão trông thật hiền từ , phúc hậu ..bà đang mỉm cười ngắm nhìn những bông hoa trong vườn ...ngắm hoa , chăm hoa chính là sở thích và cũng là niềm vui tuổi già của bà ..nhưng với bà tất cả vẫn không là gì nếu cháu nội duy nhất của bà chịu lấy vợ sinh con để cho bà sớm có cháu ẵm trên tay..

Trâm từ xa đi vào ..

- bà ..cháu chào bà ..

Bà quay lại :

- Thư hả con..

Trâm nét mặt tối lại nhưng vẫn nở ra nụ cười tươi tắn ..

- bà lại nhầm rồi ..cháu là Trâm ..em chị Thư ..bà nhầm như vậy là cháu hơi buồn đó nha ..

Bà mỉm cười ..

- ừ phải .. cái Thư nó đâu còn trên đời này nữa ..

Trâm cúi mặt ..

- vâng ạ ..

Bà thở dài ..

- từ hồi cái Thư nó ra đi , thằng Minh nhà bà nó không chịu mở lòng với ai cả , tuổi bà đã cao chỉ mong có cháu ẵm bồng mà nó không chịu thương bà hết ..nó vẫn day dứt ân hận vì không đến gặp mặt được con Thư lần cuối trước lúc ra đi ..

- bà .. bà nghĩ sao nếu có một người con gái khác thay thế chị Thư ..chẳng phải cháu và chị ấy rất giống nhau mà . Lỗi là ở Chị ấy không biết trân trọng a Minh ..

Bà ngạc nhiên :

- ý cháu là sao ?

Trâm biết mình đã lỡ lời nói sai điều gì đó , cô nở ra một nụ cười tươi tắn, tay nắm lấy tay bà ..

- cháu định động viên bà cho đỡ buồn , không ngờ nói hơi lệch hướng xiu ..bà thấy chưa , cháu không khéo trong khoản ăn nói đâu ạ ..

Bà mỉm cười :

- thì ra là vậy .. cháu nói vậy làm bà cứ ngỡ cái Thư nó còn sống cơ chứ ..

- vâng ..thế giới này còn nhiều điều kỳ diệu lắm bà ..

- thế thằng Minh đâu ?

- anh có cuộc hẹn gặp đối tác gấp nên chưa kịp ghé thăm bà ..

- cái thằng này , càng ngày càng bỏ lơ bà rồi , vợ con không chịu lấy , suốt ngày chỉ biết công việc ..thật làm bà tức [hết mà ..

Trâm dựa vào vai bà ..

- bà còn có cháu ở đây cơ mà .. anh ấy định bụng sẽ thăm bà thật lâu nhưng mà có cuộc gọi gấp ..bà đừng giận nữa nhé ..

- đó ..cháu cứ bệnh nó khéo thể thì ai dám trách ..kể ra cháu với nó làm một đôi có phải hay không ..

- cháu cũng mong là vậy

Nói rồi bà ngồi vỗ vai Trâm ..hai bà cháu nói cười vui vẻ..khoảng 30p sau , chiếc xe của ông Đức và vợ cùng Tuấn đi vào..

Ông Đức :

- mẹ..con đã về..

Bà ngoảnh mặt quay đi :

- không giám..tôi cứ ngỡ anh đã quên người mẹ già này rồi cơ chứ.

Vợ ông Đức :

- kìa mẹ..mẹ đừng nói nặng lời với ảnh vậy chứ..thực ra tụi con cũng rất nhớ mẹ , lần này về vợ chồng con cũng ngờ ý đón mẹ sang ở cùng ..

- ai là mẹ chị , tôi tuổi cao nhưng chưa có lần ..tôi nhớ rằng chị theo không thằng Đức chứ dòng họ nhà tôi đâu có đón rước gì chị..

Bà Lan tức giận , cố nén nó vào sâu trong đáy lòng , nở ra một nụ cười nhạt nhẽo..

- Trâm về khi nào vậy con..

- cháu mới về sáng nay ạ.

Bà nội :

- đó..con bé nó về sáng nay nhưng đã ghé thăm tôi luôn..anh chị về mấy hôm nay rồi mà giờ mới ló cái mặt sang..

Tuấn :

- bà cứ như vậy bảo sao bố mẹ cháu không muốn tới..

Bà Lan quát con trai :

- không được vô lễ..

Trâm thấy không khí căng thẳng bèn vội vàng đi vào trong bếp lấy trái cây..Tuấn đi theo ..

- Lâu không gặp em..công nhận càng lớn em càng giống Thư..

- chúng tôi là chị em mà..

- ồ..phải..a quên.chị em tốt mà.. đẹp giống nhau nên có gì xấu cũng giống nhau..

Trâm tức giận..

- anh nói vậy ý gì ?

Tuấn ghé sát vào tai Trâm thì thầm..

- chuyện nhà em làm , chỉ có thằng Minh nó ngu mới tin (cười đều)

Trâm nheo mắt nhìn Tuấn..cô cố tỏ ra bình tĩnh ..

- anh nên lo cho thân anh trước khi nhòm ngó vào nhà người khác..theo tôi được biết việc mẹ anh làm trong quá khứ không hề đơn giản đâu nhĩ..

Tuấn cười nhếch môi :

- giống nhau cả thôi..

Minh lúc này đang trên đường trở về nhà , anh thở dài nhìn ngắm mọi thứ xung quanh , khi màn đêm buông xuống , cảm xúc thật của chính anh được lên ngôi , một tay anh xỏ túi quần , một tay hút nhẹ một điếu thuốc , ánh mắt vô hồn nhìn xa xăm.. đi qua phố Trần Duy Hưng , anh liếc nhìn những cô gái mặt trắng bệch , môi đỏ , mắt xanh , quần áo thiếu vải đang đứng chào khách .. bất ngờ anh bảo thư ký :

- dừng xe lại..

Từ bên kia đường , anh chăm chú nhìn các cô gái , nhìn cách họ chào mời khách , nhìn cách họ tranh giành nhau, khoe môi anh nở ra nụ cười mỉa mai..anh thấy ghê tởm họ , cảm giác như mình vừa gặp phải quỷ.. điều anh thắc mắc ở đây là tại sao khi đứng trước mặt cô , anh không thể nào ghét bỏ được cô..và..ngược lại anh còn có cảm giác kì lạ là đang khác..

Thư ký :

- anh muốn thử không ạ ?

Anh cười nhạt :

- thử sao ?

thư ký gật đầu..

- cậu nghĩ tôi ăn tạp như vậy..

- tôi không có ý đó..chỉ là thấy anh chăm chú nhìn nên tôi mạo muội hỏi thăm..

- cậu đã chơi gái bao giờ chưa ?

Thư ký gãi đầu..

- anh cứ hỏi khó tôi..thực lòng mà nói đàn ông ai chả có nhu cầu , việc bóc bánh trả tiền là chuyện thường thôi ạ..và tôi cũng không ngoại lệ .

Anh cười mỉa mai ..

- thế sao ?

Thư ký :

- chắc chủ tịch là trường hợp ngoại lệ.. bây giờ người như anh phải đưa vào danh sách là hàng cực phẩm...có khi gặp người ác mồm người ta bảo là gay ấy chứ ..

Nói rồi thư ký mới ôm mồm vì biết miệng đi quá xa..anh nhìn qua gương để xem thái độ của chủ tịch thế nào , nét mặt anh vẫn thản nhiên lạ thường , ánh mắt vẫn vô cảm với mọi lời nói..anh nhếch môi rồi gọi cho Dũng..

..một người phụ nữ đang hấp dẫn nâng [ô]IG , dùng sức cọ xát vào phần dưới của anh , miệng phát ra âm thanh tà mị quyến rũ " anh Dũng..em muốn anh phải nhớ về em "

- em cứ như này anh sao chịu nổi..

Nhưng tiếng chuông định mệnh vang lên , anh nheo mắt nhìn ra đó chính là số Minh , cậu bạn thân cũng chính là bức tường kiên cố sau lưng anh..anh dừng mọi động tác mặc dù đang đỉnh cao của sung sướng..

- tao nghe đây..

- mà đang đâu ?
- đang phòng vip của bar nè..
- ở đó , tao tới giờ..

Dững dụi mắt nhìn vào màn hình để xác minh lại một điều rằng chính xác là số của Minh..

Cô gái :

- tiếp đi anh..

Dững không trả lời mà đứng dậy mặc quần áo ..

- em nghỉ đi ..anh bận rồi.
- có chuyện gì vậy ?
- anh phải đi đón thằng Minh..nó tới đây giờ.

Cô gái sáng lóe mắt khi nghe thấy tên Minh..tên của anh thực sự quá hot , bất kỳ cô gái nào cũng muốn khát khao lại gần.. cô lấy máy gọi cho Trinh..

- chị muốn nghe tin hot không ?
- nói..
- tin này thực sự rất hot..
- 500k..

- ok , xếp Minh đang tới quán đó.

- mà nghe ai nói..
- thì từ miệng cha Dững đó.

Trinh tắt máy nở ra nụ cười thâm sâu..

Cô bước tới □óp vai cho quản lý ..

Quản lý :

- mà hôm à con này..ghê □hể mẹ đi được..
- tôi có món quà tặng anh..
- tao có nghe nhầm không ?
- thật..thật 100%, chỉ cần anh sắp xếp cho tôi được tiếp xếp Minh tối nay.
- cả ngày nay xếp chơi con Thúy , hơi sức đâu mà giờ này còn đến..mày ngáo à cưng..có nằm mơ thì cũng đợi đến giấc ngủ.
- xếp đến thì sao ?
- thì tao nhường mày tiếp.
- nhớ nhé.. điều làm chó..
- ok.. nhưng đừng quên quà..

Vừa nhấc khỏi miệng , Minh bước vào khiến tim các cô gái muốn rút ra khỏi lồng ngực...

quản lý ôm miệng :

- ôi trời đất thiên địa quỷ thần ơi ..nhắc cái có luôn..

Trinh cười với ánh mắt thỏa mãn ..

Quản lý đơn đả :

- .mời xếp lên tầng 2..

Phòng Vip 1..

Dũng :

- tao còn tưởng tao mơ ngủ.

Minh cầm lấy chai rượu vang rót vào ly ..

Dũng :

- khoan..để tao gọi mấy em vào đã..

- k cần..hôm nay tao với mày uống không say không về..

- hai thằng đực trong một phòng thế này á ?

- sao..k thích thì mày có thể về..

- thôi được rồi.. uống thì uống..tao cũng không muốn làm trái ý đại thiếu gia.

- mày biết thân biết phận đấy.

- dĩ nhiên..không tao sợ có ngày cháo không có mà ăn..mà nè , tao tưởng đầu Trâm đã về.

- ừ..về chơi mấy hôm..đang ở nhà bà nội.

- sao mày không qua đó chơi , bình thường mày đâu thích những chỗ như này.

- tao không muốn gieo hi vọng cho Trâm.

- mày biết em ấy thích mày.

Minh gạt đầu..

- sao mày không một lần thử mở lòng..k được thì thôi.

- tao không lam thế được .dù càng ngày Trâm càng giống cô ấy..

- người ta bảo chị ngã em nâng..cô chị ngã rồi thì vọt luôn cô em..có sao đâu..

- mày biết không , cho đến bây giờ tao vẫn không tin là Thư đã mất , tao không dám đối diện sự thật nên tao chưa từng một lần qua mộ cô ấy, để thăm cô ấy.

- thế sự việc năm đó là như nào..

- mày là người chứng kiến từng khoảnh khắc bọn tao yêu nhau 3 năm du học bên Mỹ..mày còn nhớ cái ngày mà bà nội ốm , tao phải về nước để chăm sóc bà thì đêm hôm đó tao nghe được tin cô ấy đã mất trong vụ tai nạn ..

- ừ..tình yêu của bọn mày đẹp thật ..trong trường khiến ai cũng phải ngưỡng mộ.cô ấy xinh đẹp sắc xảo , là đam mê để bao chàng trai theo đuổi , vậy mà cô ấy vẫn chọn mày...mặc dù lúc đó mày chưa có gì trong tay..

- đó.. đó là nguyên nhân để tao có ngày hôm nay , để tao gây dựng công ty của bố tao ngày một lớn mạnh..vùi đầu vào công việc cũng là một cách để tao lấp đầy nỗi nhớ về cô ấy..

Dũng trầm ngâm " thì ra sau thành công của một người đàn ông luôn có bóng dáng người đàn bà"

Minh liếc nhìn ..

- tào lao..

Dũng :

- tao với mày cá cược đi.

- nói..

- theo kinh nghiệm tình trường của bản thân , tao tin mày vẫn còn cảm giác với phụ nữ..nhìn cách mày để ý tới con Thúy khác hoàn toàn những đứa khác.

- vậy thì sao ?

- tại sao đêm nay mày không thử..mày để lâu ngày người ta nghĩ mày gay đấy..

- vừa thư ký của tao cũng nói vậy..

- thế thì triển đi...

Minh nhắm mắt đưa qua..anh muốn thử lại chính mình..

Quản lý dưới sảnh nhận được tin sắp xếp một em hầu hạ xếp Minh , anh vui sướng tột độ ..hí hửng gọi Trinh..

- mày lên phòng 1002 thay đồ chờ sẵn đi.